

Швидше! Ми маємо звідси вибратися!
Перш ніж вони нас знайдуть!

Тобто привіт. Добре, що ти врешті мене читаєш. Я вже довгенько на тебе чекаю. Мушу тобі розповісти дещо **Над-важливе!**

Проте нам у жодному разі не можна залишатися на цій сторінці. Інакше вони знайдуть нас! Поясню тобі все згодом. Зараз у нас обмаль часу. Тож швидше. Перегорни на сторінку 16 і продовжуй читати там.

Або зачекай-но. Усе ж тобі треба дещо знати: моя таємниця насправду **стра-хінлива!** Якщо твоєю спиною вже побігли мурашки, то швидко відклади мене. Це не для лякливих зайців. Повір мені:

Маю розповісти тобі щось надто напру-
жливе. Та якщо ти все ж наважився,
то швидше

→ Читай на сторінці 16!

ДУМАЄШ, ЩО ЦЕ ВСЬОГО ЛИШЕ ЖАРТИКИ???

МЕНІ ТІЛЬКИ Й ЛИШАЄТЬСЯ З ЦЬОГО

СМІЯТ

ИСЫ!

ХА ХА ХА ХА

ХЕХЕ ХЕХЕ

ХИХИ ХИХИ ХИХИХИ

ТОЖ ЛІПШЕ СПРОБУЙ ЩЕ РАЗ
НА СТОРІНЦІ 86.

ОВВА. Усе ж я знала. Ти в нормі! Усе ясно.
Тоді до справи:

Тобі подобаються шмарклі? Оте відчуття,
коли вони сповзають із носа і липнуть до
пальців? Гарна забава, чи не так? Коли ця
гідота врешті вилізе на поверхню і зісков-
зне із пальця? Приємне відчуття, правда?

Це як тинятись у занехаяному дранті.
І забруднитися.

Та й розчісування і потрапляння мила
в очі це не найчудовіші речі, чи ти маєш
іншу думку?

Я так і знала.

Чесно кажучи, якщо не митися упродовж
трьох тижнів, то з тобою нічого не тра-
питься, окрім кількох зеленуватих, шерша-

вих місць. І багато всього. Та й не буде аж такого особливо жахливого смороду.

Та й чи чув ти колись, щоб хтось помер від відрижки? Чи щоб заплямкався до смерті? Це ж навіть не бо-
лить. Навпаки. Це навіть корисно для здоров'я!

І все ж таки це все заборонено. Або не-
виховано. Або «не-
ввічливо».

Чи не видається тобі це дивним?

*Скажи-но, що ти, власне, за книжка така?
І що ти хочеш нам тут розказати? Що нам
усім більше не треба митися, чи як? Або ж що
нам треба їсти свої шматки? Це ж огидно!*

О ні, я геть про неї забула!

Це ж Лібмарі...

Якось не можу дати їй ради. Вона теж мене зараз читає. Так, як і ти.

Будь ласка! Можеш мені допомогти її позбутись? Я вже все перепробувала!

Мене справді залюбки читають, але Лібмарі — це ще та мегера. Постійно лише бурчить. І завжди знайде, до чого вчепитися. Окрім того вона скрізь тулить свої малюнки єдинорогів. Ось, бачиш?

